

Warszawa, 31.05.2005 r.

WIOSENNA OCENA STANU UPRAW ROLNYCH I OGRODNICZYCH¹⁾

Wstępnie szacuje się, że w bieżącym roku powierzchnia zasiewów zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi będzie zbliżona do ubiegłorocznej i wyniesie ok. 7,9 mln ha. Mniejsza od bardzo wysokiej ubiegłorocznej będzie powierzchnia uprawy rzepaku (o ok. 5%) i buraków cukrowych (o ok. 3%).

Stan zasiewów zbóż ozimych i rzepaku ozimego w połowie maja był zbliżony lub nieco gorszy niż w analogicznym okresie ubiegłego roku. Ocenia się, że zasiewy zbóż jarych są nieco gorsze od ubiegłorocznych.

Straty w powierzchni zasiewów zbóż ozimych w bieżącym roku były niewielkie, choć większe o 0,3 pkt. procentowego niż w roku ubiegłym. Mniejsze niż w roku ubiegłym o 0,3 pkt. procentowego były straty w powierzchni zasiewów rzepaku ozimego.

Wznowienie wegetacji w bieżącym roku było opóźnione w porównaniu do optymalnych terminów agrotechnicznych o około 10 dni.

Kwitnienie drzew i krzewów owocowych rozpoczęło się pod koniec kwietnia a zakończyło dopiero w II dekadzie maja. W wielu rejonach kraju w okresie kwitnienia drzew i krzewów owocowych było chłodno i deszczowo, co nie sprzyjało zawiązywaniu owoców i utrudniało oblot pszczoł.

¹⁾ Informacja zawiera wyniki wiosennej oceny stanu upraw przeprowadzonej w I połowie maja 2005 r. Oceny dokonano w oparciu o:

- ekspertyzy rzeczoznawców terenowych GUS opracowane na podstawie lustracji pól, łąk i sadów,
- wyniki badań stanu upraw w gospodarstwach państwowych i spółdzielczych.

Wiosenna ocena stanu upraw obejmuje również szacunek powierzchni zasiewów głównych upraw rolnych oraz szacunek strat zimowych i wiosennych.

Warunki agrometeorologiczne*

W bieżącym roku zaawansowanie wegetacji w okresie wczesnej wiosny na przeważającym obszarze kraju było opóźnione o około 10 – 14 dni w stosunku do terminów agrotechnicznych oraz opóźnione w porównaniu do analogicznego okresu w ubiegłym roku.

W trzeciej dekadzie marca 2005 r. na znacznym obszarze Polski nastąpiło ruszenie wegetacji roślin ozimych i trwałych użytków zielonych, w województwach położonych w zachodniej części kraju rozpoczęto pierwsze wiosenne prace polowe. Lokalnie w tych województwach przystąpiono również do siewu zbóż jarych – owsa, pszenicy jarej i

* Przebieg warunków agrometeorologicznych w okresie zimy oraz wstępną ocenę przezimowania i stanu upraw ozimych przedstawiono w notatce z dnia 18 kwietnia 2005 r. "Wstępna ocena przezimowania upraw ozimych".

jęczmienia jarego. Prace polowe prowadzone w końcu marca przebiegały w trudnych warunkach, a nadmiernie uwilgotniona gleba nie pozwalała na prowadzenie tych prac przy użyciu ciężkiego sprzętu rolniczego. Ciepłe i słoneczne dni występujące w pierwszej i drugiej dekadzie kwietnia spowodowały znaczne przyspieszenie i zintensyfikowanie prac polowych: wysiewu nawozów, siewów zbóż jarych oraz niektórych gatunków warzyw gruntowych.

Siewy zbóż jarych lokalnie rozpoczęte pod koniec marca, powszechnie wykonywano w pierwszej i drugiej dekadzie kwietnia. W drugiej i trzeciej dekadzie kwietnia przeprowadzano siewy buraków cukrowych oraz sadzenie ziemniaków. W trzeciej dekadzie miesiąca rozpoczęto siew kukurydzy na ziarno i zielonkę. Ochłodzenie w trzeciej dekadzie kwietnia przy utrzymującym się na znacznym obszarze kraju niedoborze opadów spowodowało zwolnienie tempa wzrostu i rozwoju roślin.

Występujące w trzeciej dekadzie kwietnia oraz w pierwszej połowie maja przymrozki, lokalnie spowodowały uszkodzenia wschodów upraw jarych, a także pąków kwiatowych i kwiatów moreli, brzoskwiń, wiśni i czereśni.

Kwitnienie drzew owocowych przebiegało w niezbyt korzystnych warunkach agrometeorologicznych (zimne i deszczowe dni, przygruntowe przymrozki nocą, słaby oblot pszczoł).

Tabl. 1. Temperatura powietrza i opady w okresie od jesieni 2004 r. do wiosny 2005 r.

Wyszczególnienie	Średnia krajowa temperatura powietrza		Średnie krajowe sumy opadów	
	°C	odchylenie od normy ^{a/}	mm	% normy ^{a/}
JESIEŃ ^{b/} 2004				
Wrzesień	13,4	0,5	32,2	45,2
Październik	10,0	1,7	47,9	104,7
Listopad	3,7	0,7	56,9	139,8
ZIMA ^{b/} 2004/2005				
Grudzień	1,5	1,7	27,3	64,2
Styczeń	0,8	2,6	46,9	144,4
Luty	-2,8	2,0	36,2	133,8
WIOSNA ^{b/} 2005				
Marzec	0,4	2,4	34,0	88,3
Kwiecień	8,6	1,2	27,2	64,0

a/ jako normę IMiGW przyjmuje od 2002 r. średnie z lat 1971-2000.

b/ średnie miesięczne /obliczenia GUS na podstawie danych IMiGW/.

Ocena stanu upraw rolnych

Zasiewy ozime

Stan zasiewów ozimych w połowie maja br. był zbliżony lub nieco gorszy niż przed rokiem.

W okresie jesieni 2004 r. warunki termiczno-wilgotnościowe były zróżnicowane. W trzeciej dekadzie sierpnia 2004 r. niedobór opadów przy występującej wysokiej temperaturze powietrza i gleby utrudniał przeprowadzenie przedsiewnych zabiegów agrotechnicznych i siewów rzepaku ozimego oraz zbóż ozimych – przede wszystkim jęczmienia ozimego. W pierwszej, a powszechnie w drugiej i w trzeciej dekadzie września wykonywano siew żyta, pszenżyta ozimego i pszenicy ozimej, której siewy zakończono dopiero w październiku. Warunki termiczne i wilgotnościowe we wrześniu na ogół nie sprzyjały szybkiemu kiełkowaniu ziarna i wzrostowi roślin. Opady występujące w pierwszej dekadzie października poprawiły warunki wzrostu i rozwoju ozimin. Ochłodzenie, które zanotowano w drugiej dekadzie miesiąca zwolniło procesy życiowe roślin. Poprawa warunków atmosferycznych w trzeciej dekadzie października sprawiła, że wegetacja upraw ozimych uległa ponownemu przyspieszeniu. Stosunkowo wysoka temperatura powietrza oraz dostateczne uwilgotnienie wierzchniej warstwy gruntu w listopadzie stwarzały dobre warunki dla dalszej wegetacji ozimin.

Opady śniegu i ochłodzenie pod koniec drugiej i w trzeciej dekadzie listopada spowodowały wejście roślin dobrze wyrosniętych i rozkrzewionych w stan zimowego spoczynku. Warunki zimowania na ogół nie stwarzały zagrożenia dla roślin ozimych. Znaczne spadki temperatury występujące w trzeciej dekadzie stycznia i w lutym nie wyrządziły roślinom szkód, ponieważ zasiewy przykryte były na ogół dość grubą pokrywą śnieżną.

W pierwszej i drugiej dekadzie marca w całym kraju trwała zimowa przerwa wegetacji. W trzeciej dekadzie miesiąca w wyniku ocieplenia zanikła pokrywa śnieżna i następowało powolne rozmarzanie gruntu. W końcu trzeciej dekady marca ruszyła wegetacja roślin ozimych i na trwałych użytkach zielonych.

W pierwszej i drugiej dekadzie kwietnia lokalnie występowały niedobory wilgoci w glebie, co utrudniało wiosenne prace polowe oraz wschody roślin jarych. Ochłodzenie występujące w trzeciej dekadzie kwietnia zwolniło tempo wzrostu i rozwoju roślin, a występujące w kwietniu i maju przygruntowe przymrozki lokalnie uszkodziły wschody roślin jarych, roślin okopowych, warzyw gruntowych, a także pąki kwiatowe i kwiaty drzew i krzewów owocowych.

Tab. 2. Wiosenna ocena stanu upraw ozimych w stopniach kwalifikacyjnych.

Lata	Pszenica	Żyto	Jęczmień	Pszennyto	Rzepak i rzepik
	w stopniach kwalifikacyjnych ^{a)}				
1986-1990 ^{b)}	3,7	3,6	3,6	.	3,5
1991-1995 ^{b)}	3,6	3,5	3,4	3,4	3,2
1996	3,2	3,3	2,6	3,1	2,3
1997	3,0	3,2	2,8	2,9	2,8
1998	3,6	3,5	3,4	3,5	3,5
1999	3,7	3,6	3,6	3,6	3,5
2000	3,3	3,0	3,2	3,1	3,1
2001	3,7	3,6	3,5	3,6	3,6
2002	3,7	3,5	3,4	3,5	3,5
2003	3,1	3,3	2,9	3,3	2,6
2004	3,8	3,6	3,6	3,7	3,7
2005	3,7	3,6	3,5	3,6	3,5

a/ Stopień "5" oznacza stan bardzo dobry, "4" - dobry, "3" - dostateczny, "2" - słaby, "1" - zły, klęskowy.

b/ Przeciętne roczne.

Stan zasiewów **pszenicy ozimej** oceniono na 3,7 stopnia kwalifikacyjnego, tj. o 0,1 stopnia niżej w porównaniu do roku ubiegłego i o 0,1 stopnia wyżej od średniej z lat 1991-1995. W przekroju wojewódzkim ocena stanu zasiewów pszenicy ozimej wahała się od 3,9 stopnia w kujawsko-pomorskim, lubelskim, pomorskim i świętokrzyskim do 3,2 stopnia w śląskim. Najwyższą różnicę w ocenie stanu upraw pszenicy ozimej w stosunku do roku ubiegłego wykazały województwa: śląskie (niżej o 0,5 stopnia) oraz zachodniopomorskie (niżej o 0,4 stopnia). Stan lepszy od ubiegłorocznego odnotowano w województwach: pomorskim, kujawsko-pomorskim, łódzkim, mazowieckim i wielkopolskim.

Stan zasiewów **żyta** oceniono na 3,6 stopnia kwalifikacyjnego, tj. na poziomie oceny ubiegłorocznej i o 0,1 stopnia wyżej niż średnio w latach 1991-1995. Zasiewy żyta najwyżej oceniono w województwie kujawsko-pomorskim – na 4,0 stopnia i lubelskim – na 3,9 stopnia, a najniżej w województwie śląskim – na 3,2 stopnia. Największą różnicę w ocenie stanu upraw żyta w porównaniu do roku ubiegłego wykazało województwo śląskie (niżej o 0,5 stopnia). W trzech województwach stan zasiewów żyta oceniono jako lepszy od ubiegłorocznego, przy czym najwyższą różnicę wykazano w województwie pomorskim (wyżej o 0,4 stopnia niż w 2004 r.).

Stan zasiewów **jęczmienia ozimego** oceniono na 3,5 stopnia kwalifikacyjnego, tj. o 0,1 stopnia niżej w porównaniu z rokiem ubiegłym i o 0,1 stopnia wyżej niż średnio w latach

1991-1995. Zasiwy jęczmienia ozimego najwyżej oceniono w województwie lubelskim – na 3,9 stopnia, a najniżej w warmińsko-mazurskim – na 3,1 stopnia. Największą różnicę w ocenie stanu upraw jęczmienia ozimego w porównaniu z oceną ubiegłoroczną wykazały województwa: zachodniopomorskie (niżej o 0,5 stopnia) oraz podlaskie i śląskie (niżej o 0,3 stopnia). Lepszy od ubiegłorocznego stan zasiewów jęczmienia ozimego odnotowano w 5 województwach, a najwyższy w województwie lubelskim (wyżej o 0,2 stopnia).

Stan zasiewów **pszenżyta ozimego** oceniono na 3,6 stopnia kwalifikacyjnego, tj. o 0,1 stopnia niżej w porównaniu z rokiem ubiegłym i o 0,2 stopnia wyżej niż średnio w latach 1991-1995. W przekroju wojewódzkim oceny stanu zasiewów wahały się od 4,0 stopnia w województwach: kujawsko-pomorskim i lubelskim do 3,1 stopnia w województwie warmińsko-mazurskim.

Stan plantacji **rzepaku ozimego** oceniono na 3,5 stopnia kwalifikacyjnego, tj. o 0,2 stopnia niżej niż przed rokiem i o 0,3 stopnia wyżej niż średnia z lat 1991-1995. Najlepszy był stan plantacji w województwie kujawsko-pomorskim – oceniono go na 3,9 stopnia, najgorszy, oceniony na 3,0 stopnia w województwie warmińsko-mazurskim. Największą różnicę w ocenie stanu upraw rzepaku i rzepiku ozimego w porównaniu z oceną ubiegłoroczną wykazały województwa: podkarpackie i zachodniopomorskie (mniej o 0,5 stopnia). W drugiej i trzeciej dekadzie maja trwało kwitnienie rzepaku ozimego, które przebiegało w niezbyt sprzyjających warunkach pogodowych (przelotne opady przy dość niskich temperaturach powietrza).

Zasiwy jare

Siewy zbóż jarych rozpoczęte w zachodniej połowie kraju w III dekadzie marca kontynuowano w I i II dekadzie kwietnia. W trzeciej dekadzie kwietnia siewy zbóż jarych na ogół zakończono. Warunki wschodów zbóż jarych ze względu na utrzymujące się niedostateczne uwilgotnienie wierzchniej warstwy gleby były na ogół niewyrównane. Opady na początku maja korzystnie wpłynęły na wschody, jednak stosunkowo niskie temperatury nie sprzyjały wzrostowi i rozwojowi roślin jarych.

Stan zasiewów **zbóż jarych** w połowie maja oceniono następująco:

- pszenicy jarej, jęczmienia jarego, owsa i mieszanek zbożowych jarych – na 3,4 stopnia kwalifikacyjnego tj. o 0,1 stopnia niżej od analogicznego okresu roku ubiegłego,
- pszenżyta jarego – na 3,4 stopnia kwalifikacyjnego tj. na poziomie oceny zasiewów z wiosny 2004 roku.

Do siewów **buraków cukrowych** i sadzenia **ziemniaków** przystąpiono w pierwszej dekadzie kwietnia. Przebiegały one na ogół bez większych zakłóceń, jednak zostały bardzo wydłużone w czasie. Dopiero pod koniec kwietnia siew buraków cukrowych i sadzenie ziemniaków na przeważającym obszarze kraju zakończono.

Wstępnie szacuje się, że zbóż jarych łącznie z mieszankami zbożowymi jarymi zasiano około 3,4 mln ha, tj. o ok. 1,5% więcej niż wynosiła powierzchnia w 2004 r.

Powierzchnię zbóż ozimych łącznie z ozimymi mieszankami zbożowymi ocenia się na około 4,5 mln ha, tj. o ok. 49 tys. ha (o 1,1%) mniej od powierzchni ubiegłorocznej. Ocenia się, że w stosunku do roku ubiegłego zwiększyła się nieco powierzchnia uprawy pszenicy ozimej, jęczmienia ozimego, a spadła powierzchnia zasiewów żyta, pszenżyta ozimego i mieszanek zbożowych ozimych.

Łączną powierzchnię uprawy zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi wstępnie szacuje się na około 7,9 mln ha.

Ocenia się, że powierzchnia uprawy buraków cukrowych będzie mniejsza od ubiegłorocznej o ok. 3%, a rzepaku i rzepiku o ok. 5%.

Użytki zielone i plantacje koniczyny

Warunki wegetacji roślinności łąkowo-pastwiskowej w okresie przedwiośnia i wczesnej wiosny na ogół nie były korzystne.

Stan łąk oceniono na 3,3 stopnia kwalifikacyjnego. Ocena ta jest o 0,1 stopnia niższa od ubiegłorocznej i o 0,1 stopnia wyższa od średniej z lat 1991-1995. W przekroju wojewódzkim oceny stanu łąk wahały się od 3,9 stopnia w województwie kujawsko-pomorskim do 2,8 w województwie wielkopolskim.

Tab. 3. Ocena stanu upraw w stopniach kwalifikacyjnych.

Lata	Łąki	Pastwiska	Koniczyna
	w stopniach kwalifikacyjnych ^{a)}		

1986-1990 ^{b)}	3,4	3,4	3,6
1991-1995 ^{b)}	3,2	3,2	3,4
1996	3,0	3,0	3,2
1997	3,0	3,0	3,1
1998	3,4	3,3	3,5
1999	3,3	3,3	3,6
2000	2,9	2,8	3,1
2001	3,4	3,3	3,6
2002	3,2	3,2	3,5
2003	3,1	3,1	3,2
2004	3,4	3,3	3,6
2005	3,3	3,3	3,5

a/ Stopień ‘5’ oznacza stan bardzo dobry, ‘4’ - dobry, ‘3’ - dostateczny, ‘2’ - słaby, ‘1’ zły, klęskowy.

b/ Przeciętne roczne.

Stan **pastwisk** oceniono na 3,3 stopnia kwalifikacyjnego. Ocena ta jest na poziomie ubiegłorocznej i o 0,1 stopnia wyższa do średniej z lat 1991-1995. W przekroju wojewódzkim oceny stanu pastwisk wahały się od 3,9 stopnia w województwie kujawsko-pomorskim do 2,8 stopnia w województwie wielkopolskim.

Plantacje **koniczyny** w czystym siewie i w mieszkankach z trawami oceniono na 3,5 stopnia tj. o 0,1 stopnia niżej od oceny ubiegłorocznej i o 0,1 stopnia wyżej od średniej oceny z lat 1991-1995.

Ocena wielkości strat w uprawach ozimych

Warunki zimowania roślin zarówno dla zbóż jak i rzepaku były na ogół korzystne, choć straty w powierzchni są nieco większe od bardzo małych ubiegłorocznych.

Szacuje się, że do połowy maja zaorano i zakwalifikowano do zaorania łącznie około 20,2 tys. hektarów tj. 0,4% powierzchni zasianej zbóż ozimych (w roku 2004 – 6,0 tys. ha tj. 0,1%), w tym około 7,9 tys. ha pszenicy ozimej (w 2004 r. – 3,0 tys. ha), żyta 4,0 tys. ha (w 2004 r. – 1,3 tys. ha), jęczmienia ozimego ok. 0,8 tys. ha (w 2004 r. – 0,6 tys. ha), pszenżyta ozimego około 7,4 tys. ha (w 2004 r. – 0,9 tys. ha). Powierzchnię rzepaku i rzepiku zaoraną i zakwalifikowaną do zaorania szacuje się na ok. 6,4 tys. ha, tj. 1,3% powierzchni zasianej (w 2004 r. – około 7,5 tys. ha).

Jako jedną z głównych przyczyn zaorywania plantacji upraw ozimych, rzeczoznawcy terenowi GUS podali w bieżącym roku straty spowodowane zalaniem pól położonych w pobliżu rzek i potoków, a w następnej kolejności zaorywano plantacje na których wystąpiły uszkodzenia mrozowe, mała obsada roślin na 1 m² oraz wyprzenie roślin.

Tab. 4. Straty w uprawach ozimych

Wyszczególnienie	1986-1990 ^{a)}	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
	w % ogólnej powierzchni danej uprawy													

Zboża ozime	0,5	0,1	0,9	0,1	3,0	9,7	0,9	0,5	0,4	0,2	0,6	3,4	0,1	0,4
Pszenica	0,5	0,1	1,6	0,1	2,9	13,1	0,9	0,5	0,4	0,2	0,5	4,5	0,2	0,4
Żyto	0,4	0,1	0,3	0,1	1,0	1,3	0,4	0,3	0,4	0,1	0,5	0,4	0,1	0,3
Jęczmień	2,5	0,8	2,0	0,3	31,5	44,3	4,1	1,1	0,8	0,8	3,1	27,4	0,4	0,5
Pszenżyto	.	0,1	0,6	0,1	2,3	14,6	1,5	0,6	0,5	0,2	0,6	1,5	0,1	0,8
Mieszanki zbóż	1,1	2,3	0,3	0,3
Rzepak i rzepik	4,2	5,1	4,2	1,2	61,2	50,0	6,2	2,7	3,1	0,9	5,0	38,1	1,6	1,3
Koniczyna	0,3	0,2	0,3	0,2	1,4	3,3	0,7	0,4	0,4	0,3	0,3	1,9	0,3	0,4
Poplony ozime	1,1	2,4	2,1	2,7	8,2	6,4	5,1	5,2	3,6	3,3	4,9	8,0	4,3	0,4

a) Przeciętne roczne

Ocena stanu upraw ogrodnich

W przeprowadzonej w bieżącym roku ocenie przezimowania roślin sadowniczych odnotowano tylko niewielkie uszkodzenia drzew i krzewów owocowych. Uszkodzenia wystąpiły głównie w młodych nasadzeniach. Na przeważającym obszarze kraju kwitnienie roślin sadowniczych było opóźnione i przebiegało w niezbyt korzystnych warunkach meteorologicznych. Chłody i przymrozki występujące w końcu kwietnia oraz w pierwszej połowie maja spowodowały lokalnie przemarznięcia pąków kwiatowych i kwiatów, zwłaszcza brzoskwiń, moreli, czereśni i wiśni. Jabłonie kwitły na ogół obficie, z wyjątkiem odmian, które owocują przemiennie. Obserwowano słaby oblot pszczół, co mogło niekorzystnie wpłynąć na zawiązywanie owoców.

Uszkodzeniom mrozowym i przymrozkowym uległy w niektórych rejonach plantacje malin i truskawek.

Rzeczoznawcy terenowi szacują, że powierzchnia uprawy truskawek w bieżącym roku jest nieco większa od ubiegłorocznej. Kwitnienie truskawek w wielu rejonach rozpoczęło się również z opóźnieniem.

Do siewów warzyw gruntowych lokalnie przystąpiono już w drugiej połowie marca, ale ich nasilenie odnotowano w pierwszej połowie kwietnia, jednak z uwagi na niesprzyjające warunki pogodowe opóźniły się agrotechniczne terminy wysiewu niektórych gatunków. Niedobór wilgoci w glebie, a także chłody występujące w III dekadzie kwietnia nie sprzyjały kiełkowaniu i wschodom roślin. Poprawa warunków agrometeorologicznych na początku maja zniwelowała nieco opóźnienia w wegetacji warzyw gruntowych, choć niektóre gatunki lokalnie, ze względu na słabe wschody i przemarznięcia, wymagały przesiewów. Znaczne ochłodzenie od końca pierwszej dekady maja wpłynęło na ponowne spowolnienie wegetacji warzyw gruntowych, która jest opóźniona o ok. 10 dni.

Straty w przechowywanych ziemiopłodach

Do przechowywania w okresie zimy 2004/2005 przeznaczono ok. 8,5 mln t

ziemniaków, tj. ok. 60,7% zbiorów z 2004 r. (w roku poprzednim 65,9%). Straty w przechowywanych ziemniakach szacuje się na 12,4% ogólnej masy przeznaczonej do przechowywania (tj. o 1,1 pkt. procentowy więcej niż przed rokiem). Największe straty w masie przechowywanych ziemniaków wystąpiły w województwach: podkarpackim – 17,0%, śląskim – 16,1% i zachodniopomorskim – 14,1%, a najmniejsze w województwach: świętokrzyskim – 9,0% i lubuskim – 9,5%.

Tab. 5. Straty w przechowywanych ziemiopłodach

Lata	Ziemniaki	Kapusta	Cebula	Marchew jadalna	Buraki ćwikłowe	Pietruszka	Selery	Pory
	w % ogólnej ilości przechowywanych ziemiopłodów							
1986 - 1990 ^{a)}	16	20	13	14	8	14	15	15
1991	15	20	14	16	9	15	15	12
1992	15	19	12	15	10	14	14	12
1993	13	17	12	15	10	15	13	12
1994	15	18	13	15	10	14	14	13
1995	23	17	13	15	10	14	14	13
1996	19	20	14	19	14	16	17	20
1997	16	19	15	17	11	17	17	19
1998	14	16	14	15	11	15	15	15
1999	13	16	14	16	10	15	15	17
2000	12	17	13	16	11	16	14	15
2001	12	19	15	18	12	20	16	15
2002	13	19	16	19	11	19	16	15
2003	12	17	14	17	12	17	15	14
2004	11	17	11	14	12	16	14	13
2005	12	18	13	15	12	17	15	13

a) Przeciętne roczne

Straty w przechowywanych warzywach były na ogół wyższe od ubiegłorocznych (z wyjątkiem buraków ćwikłowych i porów) i wahały się od 18% ogólnej masy przechowywanej w przypadku kapusty do 12% dla buraków ćwikłowych. Straty w przechowywanych jabłkach wyniosły 13%.

Tab. 6. Wiosenna ocena stanu upraw ozimych.

Województwa	Pszenica	Żyto	Jęczmień	Pszenżyto	Mieszanki zbożowe	Rzepak i rzepik
	w stopniach kwalifikacyjnych ^{a)}					
Polska	3,7	3,6	3,5	3,6	3,5	3,5
Dolnośląskie	3,6	3,7	3,6	3,6	3,6	3,5
Kujawsko-pomorskie	3,9	4,0	3,7	4,0	3,8	3,9
Lubelskie	3,9	3,9	3,9	4,0	4,0	3,7
Lubuskie	3,4	3,3	3,3	3,5	3,4	3,3

Łódzkie	3,7	3,6	3,6	3,6	3,6	3,6
Małopolskie	3,6	3,5	3,5	3,6	3,5	3,8
Mazowieckie	3,6	3,6	3,6	3,6	3,5	3,6
Opolskie	3,7	3,5	3,7	3,5	3,7	3,4
Podkarpackie	3,5	3,7	3,5	3,6	3,6	3,3
Podlaskie	3,3	3,3	3,2	3,2	3,3	3,5
Pomorskie	3,9	3,8	3,6	3,8	3,6	3,6
Śląskie	3,2	3,2	3,3	3,4	3,3	3,3
Świętokrzyskie	3,9	3,8	3,7	3,8	3,8	3,7
Warmińsko-mazurskie	3,4	3,3	3,1	3,1	3,2	3,0
Wielkopolskie	3,8	3,5	3,6	3,6	3,2	3,5
Zachodniopomorskie	3,4	3,3	3,2	3,3	3,1	3,3

a/ Stopień "5" oznacza stan bardzo dobry, "4" - dobry, "3" - dostateczny, "2" - słaby, "1" zły, klęskowy.

Tab. 7. Wiosenna ocena stanu upraw jarych.

Województwa	Pszenica	Jęczmień	Owies	Pszenżyto	Mieszanki zbożowe	Rzepak i rzepik
	W stopniach kwalifikacyjnych ^{a)}					
Polska	3,4	3,4	3,4	3,4	3,4	3,1
Dolnośląskie	3,5	3,4	3,5	3,5	3,3	2,9
Kujawsko-pomorskie	3,5	3,7	3,6	3,6	3,7	3,5
Lubelskie	3,8	3,7	3,7	3,9	3,8	3,7
Lubuskie	3,4	3,4	3,4	3,4	3,3	3,3
Łódzkie	3,5	3,5	3,6	3,5	3,4	3,4
Małopolskie	3,4	3,4	3,5	3,4	3,4	3,1
Mazowieckie	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5
Opolskie	3,6	3,6	3,3	3,6	3,6	3,1
Podkarpackie	3,3	3,0	3,2	3,4	3,4	3,1
Podlaskie	3,5	3,3	3,4	3,3	3,4	3,2
Pomorskie	3,2	3,1	3,4	3,3	3,0	2,9
Śląskie	2,8	2,9	3,0	2,7	2,7	2,6
Świętokrzyskie	3,7	3,6	3,7	3,7	3,7	3,8
Warmińsko-mazurskie	3,4	3,2	3,3	3,3	3,2	3,0
Wielkopolskie	3,0	3,2	3,0	3,0	3,1	3,0
Zachodniopomorskie	3,1	3,0	3,3	3,1	3,1	3,0

a/ Stopień "5" oznacza stan bardzo dobry, "4" - dobry, "3" - dostateczny, "2" - słaby, "1" zły, klęskowy.